

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2579/2024
09.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ, ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., које заступа пуномоћник Милан Влајковић, адвокат из ..., против туженог ЂЂ из ..., кога заступа Стеван Обренов, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца ГГ из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1804/23 од 26.10.2023. године, у седници одржаној 09.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца ГГ из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1804/23 од 26.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца ГГ из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1804/23 од 26.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 2851/22 од 12.04.2023. године, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим је тражено да се обавезе тужени да им на име накнаде штете исплати и то: тужиоцу АА износ од 3.981.939,37 динара са законском затезном каматом од 08.08.2012. године до коначне исплате, тужиоцу ББ 4.063.897,17 динара са законском затезном каматом од 08.08.2012. године до коначне исплате, тужиоцу ВВ износ од 283.931,53 динара са законском затезном каматом од 08.08.2012. године до коначне исплате, тужиоцу ГГ износ од 74.723,71 динар са законском затезном каматом од 08.08.2012. године до коначне исплате, тужиоцу ДД износ од 1.190.529,68 динара са законском затезном каматом од 08.08.2012. године до коначне исплате, све у року од 15 дана под претњом извршења. Обавезани су тужиоци да туженом солидарно на име накнаде трошкова парничног поступка исплате 171.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1804/23 од 26.10.2023. године, жалба тужиоца је одбијена, а пресуда Основног суда у Новом Саду П 2851/22 од 12.04.2023. године, потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац ГГ из ... је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучи у смислу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет правне заштите је исплата износ од 74.723,71 динар по основу удела које је тужилац имао у привредном друштву „...“ д.о.о. из ..., а која процена висине вредности улога је извршена дана 14.10.2008. године. На основу пресуде Привредног суда у Новом Саду П 982/2018 од 17.07.2020. године, нижестепени судови су дали разлоге зашто се вредност капитала као вредност удела тужиоца утврђује на дан 05.07.2010. године, а не на 26.06.2007. године када је донета одлука о промени правне форме друштва са акционарског друштва у друштво са ограниченом одговорношћу. Ту одлуку је донела Скупштина, а тужиоци нису подносили побојну тужбу ради побијања одлуке Скупштине акционара у смислу одредбе члана 302-306. Закона о привредним друштвима, па је сходно томе одлука Скупштине акционара спроведена у Агенцији за привредне регистре. Тужени је ослобођен у кривичном поступку, а тужиоци нису доказали да им је противправним радњама, односно кривицом туженог причињена штета.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана за уједначавањем судске праксе, односно новим тумачењем права, па је применом члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености изјављене у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 14.03.2022. године, а вредност предмета спора ревидента је опредељена на износ од 74.723,71 динар, што према средњем курсу на дан подношења тужбе представља износ нижи од 40.000 евра.

Из свега тога произлази да ревизија тужиоца није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**